

Morfologie 32.1 (1-9)

Σω.	ταύτη	(3) adverbium
	μὲν	(3) partikel (combinatie: μὲν οὖν)
	οὖν	(3) partikel (combinatie: μὲν οὖν)
	οὐκ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
	ἀληθῆ	(1) acc. plur. N. ἀληθῆς
	λέγεις,	(2) 2 sing. indic. praes., uitg.: act. λέγω
	ἐπειδὴ	(3) voegwoord
	σύ	(1) nom. sing. M. σύ
	πως	(3) adverbium
	ἡγῆ	(2) 2 sing. indic. praes., uitg.: med. ἡγέομαι
	τῆς	(1) gen. sing. F. ἡ
	τῶν	(1) gen. plur. M. οἱ
	πολλῶν	(1) gen. plur. M. πολὺς
	δόξης	(1) gen. sing. F. δόξα
	δεῖν	(2) inf. praes., uitg.: act. δεῖ
	ἡμᾶς	(1) acc. plur. M. ἡμεῖς
	φροντίζειν	(2) inf. praes., uitg.: act. φροντίζω
	περὶ	(3) prepositie
	τῶν	(1) gen. plur. N. οἱ
	δικαίων	(1) gen. plur. N. δίκαιος
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	καλῶν	(1) gen. plur. N. καλός
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	ἀγαθῶν	(1) gen. plur. N. ἀγαθός
	καὶ	(3) partikel, verbindend
	τῶν	(1) gen. plur. N. οἱ
	ἐναντίων.	(1) gen. plur. N. ἐναντίος
	"ἀλλὰ	(3) partikel, verbindend+
	μὲν	(3) partikel
	δή,"	(3) partikel
	φαίη	(2) 3 sing. opt. praes., uitg.: act. φημί
	γ'	(3) partikel (γε)
	ἄν	(3) partikel
	τις,	(1) nom. sing. M. τις
	"οἰοί	(1) nom. plur. M. οἰοί
	τέ	(3) partikel
	εἰσιν	(2) 3 plur. indic. praes., uitg.: act. εἰμί
	ἡμᾶς	(1) acc. plur. M. ἡμεῖς
	οἱ	(1) nom. plur. M. οἱ
	πολλοὶ	(1) nom. plur. M. πολὺς
	ἀποκτείνειν."	(2) inf. praes., uitg.: act. ἀποκτείνω
Κρ.	πῶς	(3) adverbium
	γὰρ	(3) partikel, verbindend+
	οὐ;	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
	φαίη	(2) 3 sing. opt. praes., uitg.: act. φημί
	γὰρ	(3) partikel, verbindend+
	ἄν,	(3) partikel
	ὦ	(3) neutrale markering van de vocativus
	Σώκρατες·	(1) voc. sing. M. Σωκράτης
	ἀληθῆ	(1) acc. plur. N. ἀληθῆς

λέγεις.	(2) 2 sing. indic. praes., uitg.: act. λέγω
Σω. ἀλλ',	(3) partikel, verbindend+ (ἀλλά)
ὦ	(3) neutrale markering van de vocativus
θαυμάσιε,	(1) voc. sing. M. θαυμάσιος (noot 1)
ἐπειδὴ	(3) voegwoord
ὁμολογοῦμεν,	(2) 1 plur. indic. praes., uitg.: act. ὁμολογέω
ἐγὼ	(1) nom. sing. M. ἐγώ
καὶ	(3) partikel, verbindend
σύ,	(1) nom. sing. M. σύ
ὅτι	(3) voegwoord
οὐ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
πάσας	(1) acc. plur. F. πᾶς
χρῆ	(2) 3 sing. indic. praes. (vaste uitdr.) χρή
τάς	(1) acc. plur. F. ὅ
δόξας	(1) acc. plur. F. δόξα
τῶν	(1) gen. plur. M. ὅ
ἀνθρώπων	(1) gen. plur. M. ἄνθρωπος
τιμᾶν	(2) inf. praes., uitg.: act. τιμάω
ἀλλὰ	(3) partikel, verbindend+
τάς	(1) acc. plur. F. ὅ
μέν,	(3) partikel (combinatie: μέν...δέ)
τάς	(1) acc. plur. F. ὅ
δ'	(3) partikel (δέ) (combinatie: μέν...δέ)
οὐ,	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
οὐδὲ	(3) partikel, verbindend+ (+ ontkenning)
πάντων	(1) gen. plur. M. πᾶς
ἀλλὰ	(3) partikel, verbindend+
τῶν	(1) gen. plur. M. ὅ
μέν,	(3) partikel (combinatie: μέν...δέ)
τῶν	(1) gen. plur. M. ὅ
δ'	(3) partikel (δέ) (combinatie: μέν...δέ)
οὐ,	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
σκοπέει	(2) 2 sing. imperat. praes., uitg.: act. σκοπέω
νῦν	(3) adverbium
καὶ	(3) partikel
τόνδε	(1) acc. sing. M. ὅδε
τὸν	(1) acc. sing. M. ὅ
λόγον·	(1) acc. sing. M. λόγος (noot 2)
ἔτι	(3) adverbium
μένει	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. μένω (noot 3)
ἡμῖν	(1) dat. plur. M. ἡμᾶς
ἢ	(3) voegwoord
οὐ,	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
ὅτι	(3) voegwoord
οὐ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
τὸ	(1) acc. sing. N. ὅ
ζῆν	(2) inf. praes., uitg.: act. ζῆω/ζάω
περὶ	(3) prepositie
πλείστου	(1) gen. sing. N., superlativus πλείστος (πολύς) (noot 4)
ποιητέον	(2) nom. sing. N. (adi. verbale) ποιέω (noot 4)
ἀλλὰ	(3) partikel, verbindend+
τὸ	(1) acc. sing. N. ὅ

Κρ.	εὖ	(3) adverbium
	ζῆν;	(2) inf. praes., uitg.: act. ζήω/ζάω
	ἀλλά	(3) partikel, verbindend+
	μένει .	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. μένω (noot 3)